NORAKSTS
Lieta Nr.A42557608
(A01420-10/4)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 12.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Ābele,

piedaloties atbildētāju Latvijas Republiku pārstāvošās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes – pilnvarotajam pārstāvim *M.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *U.S.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 18.marta lēmuma Nr.691 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RP GPP KPP) 2008.gada 18.marta lēmumu Nr.691 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts VP RP GPP KPP Ceļu policijas nodaļas 2008.gada 16.janvāra lēmums Nr.050/PA 283743, ar kuru *U.S.* uzlikts naudas sods Ls 50 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta 13. un 14.daļu, 149.^{9}panta pirmo daļu un 149.^{6}panta piekto daļu.

Lēmumā konstatēts, ka 2007.gada 4.decembrī, plkst.8.54 *U.S.* vadīja transportlīdzekli Saab, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – a/m Saab), pa Šmerļa ielu no S.Eizenšteina ielas puses, ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, apbraucot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, nepārliecinoties, ka varēs atgriezties savā joslā netraucējot citiem vadītājiem, traucēja pretim braucošiem transportlīdzekļiem, kuriem nācās bremzēt un mainīt braukšanas virzienu, kā arī veica kreisā pagrieziena manevru uz Brīvības gatvi Nr.374, neieņemot attiecīgo malējo stāvokli uz brauktuves.

[2] 2008.gada 30.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *U.S.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] 2007.gada 4. decembrī pieteicējs brauca ar savu a/m Saab uz tirdzniecības parku (turpmāk - TP) „Alfa", Brīvības gatvē 372. Pieteicējs, pārliecinoties, ka varēs atgriezties savā braukšanas joslā, uzsāka apdzīšanas manevru, lai apdzītu sev priekšā lēni braucošus transportlīdzekļus pa Šmerļa ielu, taču jau nākamajā mirklī no TP „Alfa" teritorijas uz Šmerļa ielu izgriezās kāds nenoskaidrots cits transportlīdzeklis un pagriezās virzienā uz Mežciemu, proti, pieteicējam pretim, līdz ar to šis transportlīdzeklis ignorēja Ceļu satiksmes noteikumu prasību - dot ceļu, jo pieteicējs atradās uz galvenā ceļa. Tā kā šis transportlīdzeklis radīja pieteicējam traucējumus braukšanai, viņš bija spiests samazināt braukšanas ātrumu un mainīt virzienu, līdz ar ko pieteicējs vairs nevarēja pabeigt savu ieplānoto un uzsākto apdzīšanas manevru, lai gan viņam bija pilnīgas tiesības to uzsākt saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 6.punktu. Vēlāk, kad pieteicējs lēnām pabrauca garām šim transportlīdzeklim, tad viņam vairs nebija nekādu iespēju atgriezties atpakaļ savā braukšanas joslā un pabeigt manevru, tā kā viss jau bija iztraucēts. Pieteicējs veica pagriezienu pa kreisi no Šmerļa ielas atbilstoši radušajai situācijai un Ceļu satiksmes noteikumu prasībām. Tā kā uz Šmerļa ielas nav nekādu horizontālo ceļa apzīmējumu (nav joslu sadalošo līniju) un piedevām ceļa asfalta malas ir nelīdzenas, robainas un bez noteiktas robežlīnijas, tad vadītāji paši nosaka braukšanas joslu skaitu, kā tas paredzēts Ceļu satiksmes noteikumu 96.punktā. Tādējādi pieteicējs vizuāli sadalīja ceļu divas pretējās braukšanas joslās un, ieņemot malējo kreiso stāvokli savā

braukšanas virzienā, atstājot arī vietu aiz viņa braucošajiem transportlīdzekļiem, lai tie varētu pieteicējam uzmanīgi pabraukt garām pa ceļa labo pusi, atstāja pietiekami daudz vietas arī pretimbraucošajiem, lai tie varētu netraucēti turpināt taisnvirziena kustību, un no šīs pozīcijas pieteicējs arī nogriezās uz TP „Alfa".

[2.2] Rīgas Galvenās policijas pārvaldes jaunākais inspektors, sastādot protokolu Nr.PA-283743, pārkāpuma būtībā norādīja, ka pieteicējs apbrauca sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonu, nepārliecinoties, ka varēs atgriezties savā joslā, nepatraucējot citus transportlīdzekļu vadītājus, patraucēja pretimbraucošajam transportlīdzeklim, ir maldinoša, jo sastrēgumā stāvošā kolona bija ļoti gara un pieteicējs to visu neapbrauca. Pieteicējs apbrauca tikai kādas 3 mašīnas

[2.3] Tanī vietā, kur atradās ceļu policijas patruļekipāža, caur uzkalnu ar kokiem un krūmiem bija iespējams redzēt, tikai to ceļa posmu, kas atradās tieši viņiem pretī, taču to, kas norisinājās uz Šmerļa ielas tuvāk Brīvības gatvei, viņiem bija redzēt apgrūtinoši, iespējams, tieši tāpēc viņi palaida garām momentu, kad pieteicējs tika patraucēts.

[2.4] Notikušo nevar uzskatīt par pieteicēja ļaunprātīgu pārkāpumu. Pieteicējs nav vainīgs šajā situācijā. Lēmums ir izskatīts pavirši.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde – VP RP GPP KPP - rakstveida paskaidrojumā tiesai prasību neatzīst, uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicējs nav ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu pieteicējam paziņots savlaicīgi likumā noteiktā kārtībā (lietas lapa 42). Tiesa atzīst, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētie apstākļi lietas izskatīšanas atlikšanai un lietas materiāli ir pietiekami, lai lietu izskatītu bez pieteicēja klātbūtnes tiesas sēdē.

Tiesas sēdē atbildētāju pārstāvošās iestādes pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem apstākļiem.

Tiesas sēdē, nopratināts kā liecinieks, *N.L.* liecināja, ka bija un joprojām ir policijas darbinieks. Konkrēto gadījumu vairs neatceras precīzi. Viens no inspektoriem atradās uz Šmerļa ielas un fotografēja, pieteicējs atradās uz iebrauktuves. Liecinieka redzamību uz Šmerļa ielas nekas neierobežoja. Liecinieks ievēroja, ka vadītājs, kas brauca pa Šmerļa ielu no Eizenšteina ielas puses Brīvības gatves virzienā, apbrauca sastrēgumā stāvošās automašīnas pa pretējo joslu un no tās pašas joslas nogriezās pa kreisi uz TC „Alfa". Pretim brauca cita automašīna. Liecinieks pats redzēja šo pārkāpumu. Šmerļa iela ir divvirzienu, katrā virzienā pa vienai joslai. Pa vienu joslu nav iespējams braukt divām automašīnām.

Motīvu daļa

[5] Noklausoties lietas dalībnieka paskaidrojumus, liecinieka liecību, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir apmierināms daļēji.

[6] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[6.1] 2007.gada 4.decembrī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA283743 (lietas lapa 25), kurā konstatēts, ka 2007.gada 4.decembrī plkst.8.54 *U.S.* agresīvi vadīja a/m Saab pa Šmerļa ielu no S.Eizenšteina ielas puses, ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, apbraucot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, nepārliecinoties, ka varēs atgriezties savā joslā netraucējot citiem vadītājiem, patraucēja pretim braucošam transportlīdzeklim, kuram nācās bremzēt un mainīt braukšanas virzienu, kā arī veica kreisā pagrieziena manevru uz Brīvības gatvi Nr.374, neieņemot attiecīgo malējo stāvokli uz brauktuves.

[6.2] Ar VP RP GPP KPP Ceļu policijas nodaļas 2008.gada 16.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 283743 pieteicējam par LAPK 149.^{4}panta 13. un 14.daļas, 149.^{9}panta pirmās daļas un 149.^{6}panta piektās daļas pārkāpumu uzlikts naudas sods 50 latu apmērā (lietas lapa 26).

[6.3] 2008.gada 13.marta ziņojumā VP RP GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *N.L.* (lietas lapa 27) norāda, ka 2007.gada 4.decembrī piedalījās kopējā dislokācijas reidā Šmerļa ielā pie iebraukuma uz TC „Alfa". Ap plkst.8.54 pamanīja, ka pa Šmerļa ielu virzienā no S.Eizenšteina ielas puses agresīvi tiek vadīts transportlīdzeklis a/m Saab, ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, tas apbrauca sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu

kolonnu, nepārliecinoties, ka varēs atgriezties savā joslā netraucējot citiem vadītājiem, patraucēja pretim braucošajam transportlīdzeklim, kurš tika vadīts pa Šmerļa ielu no Brīvības gatves puses TP „Alfa" iebraukšanas virzienā, kuram nācās bremzēt un mainīt braukšanas virzienu. Kā arī vadītājs veica kreisā pagrieziena manevru, neieņemot attiecīgo malējo stāvokli uz brauktuves. Apturot minēto transportlīdzekli, vadītājam tika izskaidrota pārkāpumu būtība un sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PA 283743.

[6.4] 2008.gada 28.februārī VP RP GPP KP saņemts pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums (lietas lapa 29-30).

[6.5] 2008.gada 18.martā pieņemts Lēmums (lietas lapa 31-34)

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2007.gada 4.decembrī plkst.8.54 vadīja a/m Saab Rīgā pa Šmerļa ielu no S.Eizenšteina ielas puses.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis administratīvos pārkāpumus, par kuriem atbildība paredzēta LAPK 149.^{4}panta 13. un 14.daļā, 149.^{9}panta pirmajā daļā un 149.^{6}panta piektajā daļā.

[8] Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvs akts, ir pamatots ar šādām tiesību normām:

[8.1] Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

[8.2] CSN 34.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

LAPK 149.^{4}panta 14.daļa noteic, ka par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu - izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

[8.3] CSN 10.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Atbildība par šo noteikumu pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{4}panta 13.daļā, kas noteic, ka par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā: 1) vairāku tādu citu citam sekojošu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izdarīšana, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu; 2) transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.), - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.

[8.4] CSN 83.punkts noteic, ka pirms nogriešanās pa labi, pa kreisi vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā transportlīdzekļa vadītājam uz bezsliežu transportlīdzekļiem paredzētās brauktuves laikus jāieņem attiecīgs malējais stāvoklis, kas paredzēts braukšanai attiecīgajā virzienā, izņemot gadījumus, kad jānogriežas, lai iebrauktu krustojumā, kurā jābrauc pa loku (409.ceļa zīme).

Atbildība par šo noteikumu pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{6}panta piektajā daļā, kas noteic, ka par noteiktā stāvokļa uz brauktuves vai tramvaja sliedēm neieņemšanu pirms nogriešanās vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz trīsdesmit latiem.

[8.5] CSN 121.3.punkts noteic, ka pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par to, vai apdzīšanas laikā netiks traucēti pretim braucošie transportlīdzekļi.

Atbildība par šo noteikumu pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{9}panta pirmajā daļā, kas noteic, ka par traucējumu radīšanu apdzīšanas laikā pretim braucošo vai apdzenamo transportlīdzekļu vadītājiem – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrdesmit līdz sešdesmit latiem.

[8.6] CSN 121.4.punkts noteic, ka pirms apdzīšanas sākuma transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par to, vai pēc apdzīšanas viņš varēs atgriezties iepriekšējā braukšanas joslā (brauktuves pusē), netraucējot apdzenamo transportlīdzekli.

Atbildība par šo noteikumu pārkāpšanu paredzēta LAPK 149.^{9}panta pirmajā daļā, kas noteic, ka par traucējumu radīšanu apdzīšanas laikā pretim braucošo vai apdzenamo transportlīdzekļu vadītājiem – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrdesmit līdz sešdesmit latiem.

[9] Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[10] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus – administratīvā pārkāpuma protokolu [6.1], policijas darbinieka dienesta ziņojumu [6.3] un tiesā sniegto liecību [4], kā arī paša pieteicēja paskaidrojumiem, ka apdzina trīs sastrēgumā esošas un kolonnā stāvošas automašīnas un ka pēc apdzīšanas manevra vairs nebija iespēju atgriezties savā braukšanas joslā (lietas lapa 5-7), atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka pieteicējs 2007.gada 4.decembrī plkst.8.54, vadot a/m Saab Rīgā pa Šmerļa ielu no S.Eizenšteina ielas puses, 1) agresīvi vadīja a/m Saab, kas izpaudās kā sastrēgumā braucošo kolonnu apsteigšana, ignorējot pārējo ceļu satiksmes dalībnieku intereses, 2) apdzīšanas laikā traucēja pretim braucošajam transporta līdzeklim, kuram nācās bremzēt un mainīt braukšanas virzienu, 3) nepārliecinājās par iespēju atgriezties savā braukšanas joslā, netraucējot tajā pašā virzienā braucošajiem transportlīdzekļiem 4) veica kreisā pagrieziena manevru uz Brīvības gatvi Nr.374, neieņemot attiecīgo malējo stāvokli uz brauktuves.

Tādējādi pieteicējs pārkāpa CSN 10., 83., 121.3. un 121.4.punktu, izdarot administratīvos pārkāpumus, par kuriem atbildība paredzēta attiecīgi LAPK 149.^{4}panta 13.daļas 2.punktā, 149.^{6}panta piektajā daļā, 149.^{9}panta pirmajā daļā.

[11] Papildus iepriekš minētajiem LAPK pantiem pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības arī par LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 1.punktā paredzēto pārkāpumu, kas noteic, ka par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā: 1) vairāku tādu citu citam sekojošu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izdarīšana, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.

Lietā nav strīda par to, ka konkrētajā brīdī uz Šmerļa ielas pirms krustojuma ar Brīvības gatvi virzienā uz centru bija izveidojies sastrēgums, līdz ar to katrs pārkāpums šādā situācijā ir traucējošas un bīstamas situācijas radīšana. Tiesas ieskatā jo īpaši par bīstamu ir atzīstama apdzīšanas manevra veikšana pa pretējo braukšanas joslu, esot sastrēgumam, traucējot pretim braucošos un apdzenamos transportlīdzekļus. Tā kā lietā ir pierādīts [10], ka pieteicējs ir izdarījis vairākus tādus citu citam sekojošu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, par kuriem administratīvā atbildība atsevišķi paredzēta gan 1) LAPK 149.^{9}panta pirmās daļas sastāvā - traucējumu radīšana apdzīšanas laikā pretim braucošo transportlīdzekļu vadītājiem, gan 2) LAPK 149.^{9}panta pirmās daļas sastāvā - traucējumu radīšana apdzīšanas laikā apdzenamo transportlīdzekļu vadītājiem, gan 3) LAPK 149.^{6}panta piektajā daļā - kreisā pagrieziena manevra veikšana, neieņemot attiecīgo malējo stāvokli uz brauktuves, tiesas ieskatā ir atzīstams, ka šie atsevišķie CSN 83., 121.3., 121.4.punktu pārkāpumi konkrētā gadījumā veido LAPK 149.^{4}panta 13.daļas 1.punktā paredzēto agresīvās braukšanas administratīvā pārkāpuma sastāvu - vairāku tādu citu citam sekojošu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izdarīšana, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu. Tādējādi ir atzīstams, ka nav pamata saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības atsevišķi gan pēc LAPK 149.^{9}panta pirmās daļas, gan 149.^{6}panta piektās daļas un par to pašu pārkāpumu arī pēc LAPK 149.^{4}panta 13.daļas 1.punkta (agresīva braukšana), jo pēc LAPK 149.^{4}panta 13.daļas 1.punkts jau ietver sevī šos atsevišķos CSN pārkāpumus. Tādējādi

tiesa atzīst, ka lēmums nav tiesisks un pamatots daļā par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[6]panta piektās daļas un 149.[9]panta pirmās daļas, un Lēmums šajā daļā ir atceļams. Tāpat iestāde Lēmumā nav konkretizējusi un pierādījusi, kā ir izpaudies LAPK 149.[4]panta 14.daļā paredzētais pārkāpums, proti, kādu citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu pieteicējs ir izdarījis. Līdz ar to Lēmums nav tiesisks un ir atceļams arī šajā daļā.

Savukārt lietā ir pierādīts tas, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.[4]panta 13.daļas 1.punktā paredzēto pārkāpumu - agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā traucējumu radīšana apdzīšanas laikā pretim braucošo un apdzenamo transportlīdzekļu vadītājiem un kreisā pagrieziena manevra veikšana, neieņemot attiecīgo malējo stāvokli uz brauktuves, kas saistīta ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, kā arī LAPK 149.[4]panta 13.daļas 2.punktā paredzēto pārkāpumu – pārējo transportlīdzekļu vadītāju interešu ignorēšana, apdzenot sastrēgumā stāvošu automašīnu kolonnu pa pretējo braukšanas joslu.

[12] Tiesa, vērtējot lietā esošos pierādījumus, lielāku ticamību piedod policijas darbinieku paskaidrojumiem. Tiesai nav pamata apšaubīt *N.L.* dienesta ziņojumā (lietas lapa 27) sniegtās ziņas, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem, īpaši ar administratīvā pārkāpuma protokolu (lietas lapa 25). Taču, lai gan policijas darbinieka liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tiesas ieskatā policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5 15.1punktu)*. Konkrētajā gadījumā tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks *N.L.* būtu neobjektīvs vai nekompetents pieteicēja administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nekonstatē arī policijas darbinieka iepriekšēju saistību ar pieteicēju un līdz ar to vēlmi pieņemt pieteicējam nelabvēlīgu lēmumu. Turklāt tas, ka tiesas sēdē liecinieks *N.L.* norādīja, ka vairs tik precīzi neatceras konkrēto CSN pārkāpumu, kas noticis vairāk kā divus gadus atpakaļ, ir vērtējama vienīgi kā godīga atbilde, kas neietekmē pārkāpuma konstatācijas faktu.

LAPK 243.pantā ir uzskaitīti pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā, tai skaitā, par pierādīšanas līdzekli ir atzīti pārkāpumu fiksējošie tehniskie līdzekļi, liecinieku liecības un protokols par administratīvo pārkāpumu un citi dokumenti. Tiesas ieskatā policijas darbinieku dienesta ziņojumi ir vērtējami kā pierādījumi lietā, kas, kā jebkuri citi pierādījumi lietā, vērtējami to kopsakarā.

Savukārt pieteicēja iebildumus par to, ka nav pārkāpis CSN, tiesa vērtē kritiski. Pieteicējs administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādījis ka nepiekrīt protokolam un pagriezienu pa kreisi veica no viņa braukšanas joslas pusceļa kreisā stāvokļa. Tiesas sēdē liecinieks norādīja, ka šajā vietā ir tikai divas braukšanas joslas, pa vienai katrā virzienā. Tātad, lai pieteicējs varētu veikt kreisā pagrieza manevru atbilstoši CSN, viņam bija jāieņem malējais kreisais stāvoklis savā braukšanas joslā. Tā kā uz ceļa virzienā uz Brīvības gatvi bija sastrēgums, pa kuru brauca arī pieteicējs, pēc kolonnā esošu automašīnu apdzīšanas, pieteicējam nebija iespējams ieņemt vietu savā braukšanas joslā, tādējādi pagrieziens pa kreisi tika veikts no pretējās braukšanas joslas. Tāpat pieteicēja apgalvojumu, ka cita automašīna pārkāpa CSN, tādēļ pieteicējs nevarēja veikt manevrus atbilstoši CSN, neapstiprina citi pārbaudīti pierādījumi un tie ir pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem, jo īpaši administratīvā pārkāpuma protokolam un *N.L.* dienesta ziņojumam, ka tieši pieteicēja vadītā a/m Saab traucēja transportlīdzeklim, kas brauca pa Šmerļa ielu no Brīvības gatves puses TP „Alfa" virzienā, kuram pieteicēja rīcības dēļ nācās bremzēt un mainīt braukšanas virzienu.

[13] 149.[4]panta 13.daļas sankcija ir naudas sods transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem. Ar lēmumu pieteicējam noteikts sankcijā paredzētais minimālais naudas sods Ls 50 apmērā. Apstākļus, kas mīkstina vai pastiprina atbildību, iestāde nav konstatējusi. Ņemot vērā to, ka pieteicējs ir izdarījis vairākus citu citam sekojošus CSN pārkāpumus, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, tiesa atzīst naudas sodu Ls 50 apmērā par samērīgu un pārkāpumam - agresīvai braukšanai – atbilstošu. Turklāt tiesa ņem vērā arī administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu un laiku – Rīgas pilsētu darbdienā - otrdienā ap plkst.8.45 no rīta, kad lielākā daļa iedzīvotāju dodas uz darbu un ielās ir intensīva satiksme un veidojas sastrēgumi, līdz ar

to katra CSN pārkāpšana rada ceļu satiksmei bīstamu situāciju. Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējam noteiktais sods ir tiesisks un pamatots un Lēmums šajā daļā nav atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. –291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt daļēji *U.S.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 18.marta lēmuma Nr.691 atcelšanu.

Atcelt Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 18.marta lēmumu Nr.691 (2007.gada 4.decembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 283743) daļā par *U.S.* saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4}panta 14.daļā, 149.^{9}panta pirmajā daļā un 149.^{6}panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu un izbeigt lietu šajā daļā. Pārējā daļā Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 18.marta lēmumu Nr.691 atstāt negrozītu un pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) D.Ābele

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese_____D.Ābele
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2010.gada 12.maijā